บทที่ 4

ผลการวิจัย

ผลการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ได้รับการพยาบาลที่สอดคล้องกับวิธีการเผชิญภาวะเครียดแบบหลีกเลี่ยง เป็นกลุ่มทดลอง มีจำนวน 8 คน และกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลด้านจิตใจตามปกติ ซึ่งเป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 8 คน ผู้วิจัยนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม จำแนกตามอายุ เพศ ระดับการศึกษาและการผ่าตัด

ลักษณะกลุ่มตัวอย่าง	กลุ่มทดลอง (ราย)	กลุ่มควบคุม (ราย)	รวม (ราย)
อายุ (ปี)			
8 - 10	6	6	12
10^{+} - 12	2	2	4
เพศ			
ชาย	5	5	10
หญิง	3	3	6
ระดับการศึกษา			
ประถมปีที่ 2-4	6	6	12
ประถมปีที่ 5-6	2	2	4
การผ่าตัด			
ต่อมทอนซิล	6	6	12
ไส้เลื่อน	2	1	3
นิ่ว	0	1	1

จากตารางที่ 1 พบว่า ในการศึกษาครั้งนี้ มีตัวอย่างประชากรวัย 8-10 ปี จำนวน 12 คน มากกว่าวัย 10-12 ปี ซึ่งมีจำนวน 4 คน เป็นเพศชาย จำนวน 10 คน มากกว่าเพศหญิง ซึ่งมีจำนวน 6 คน เป็นนักเรียนประถมปีที่ 2-4 จำนวน 12 คน มากกว่านักเรียนประถมปีที่ 5-6 ซึ่งมีจำนวน 4 คน และรับการผ่าตัดต่อมทอนซิลมากที่สุดคือ 12 คน ผ่าตัดไส้เลื่อน 3 คน ผ่าตัดนิ่วน้อยที่สุดคือ 1 คน

เมื่อพิจารณาตัวอย่างประชากรในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง พบว่า ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยตัวอย่างประชากรที่มีอายุ เพศ ระดับการศึกษา การผ่าตัด เกือบไม่แตกต่างกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภูมิที่ 1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม จำแนกตามเหตุการณ์

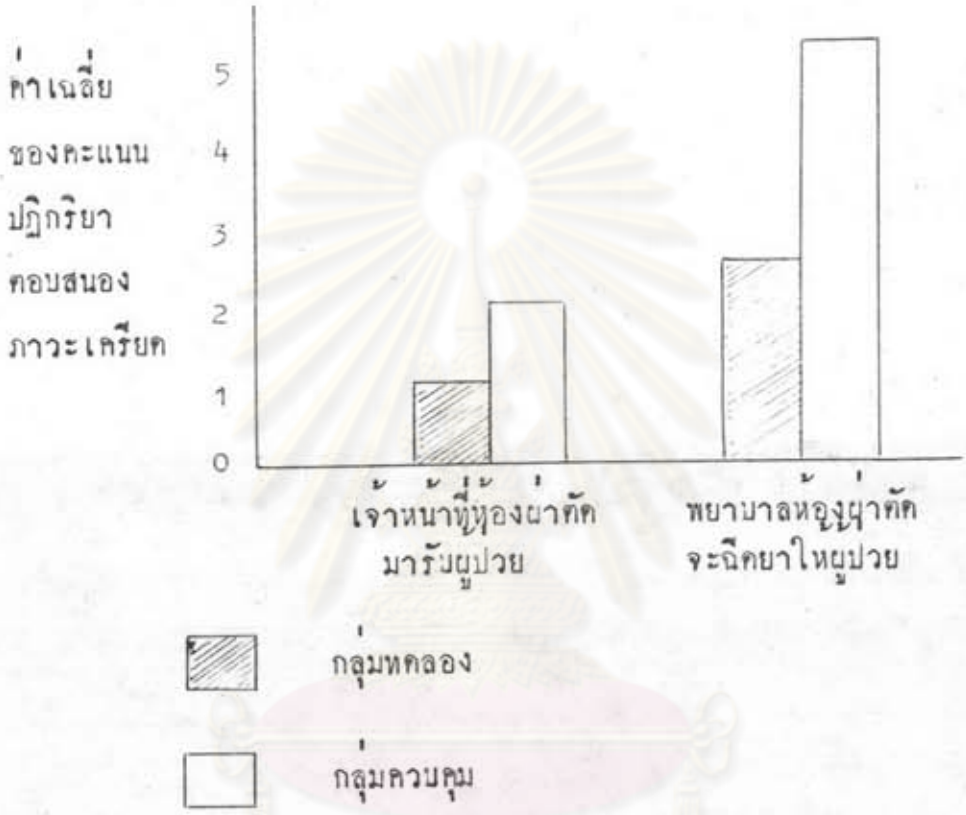

แผนภูมิที่ 1 ค่าเฉลี่ยของคะแนนปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัด ของกลุ่มควบคุมสูงกว่ากลุ่มทดลอง ทั้งสองเหตุการณ์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านท่าทางของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะเจ้าหน้าที่ห้องผ่าตัดเอารถนอนหรือรถนั่งมารับผู้ป่วยที่ตึกผู้ป่วยสามัญ

คู่ที่	กลุ่มทดลอง (x)	กลุ่มควบคุม (y)	ผลต่างของคะแนน $d_i = (x-y)$	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย บวก	อันดับตามเครื่องหมาย ลบ
1	1	2	-1	-2.5		-2.5
2	3	2	1	2.5	2.5	
3	1	1	0			
4	1	5	-4	-6.0		-6.0
5	0	0	0			
6	0	2	-2	-5.0		-5.0
7	1	2	-1	-2.5		-2.5
8	2	1	1	2.5	2.5	
					(5.0)	-16.0

T = 2 เมื่อ N = 6 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับการทดสอบทางเดียว

จากตาราง พบว่า ปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านท่าทางของผู้ป่วยเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าภายหลังให้การพยาบาลที่สอดคล้องกับวิธีการเผชิญภาวะเครียด หรือให้การพยาบาลด้านจิตใจตามปกติ มีผลต่อปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านท่าทางของผู้ป่วยเด็กทั้งสองกลุ่ม ในเหตุการณ์ขณะเจ้าหน้าที่ห้องผ่าตัดเอารถนอนหรือรถนั่งมารับผู้ป่วยที่ตึกนั้น ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านการใช้เสียงของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะเจ้าหน้าที่ห้องผ่าตัดเอารถนอนหรือรถนั่งมารับผู้ป่วยที่ตึกผู้ป่วยสามัญ

คู่ที่	กลุ่มทดลอง (x)	กลุ่มควบคุม (y)	ผลต่างของคะแนน $d_i = (x-y)$	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย บวก	อันดับตามเครื่องหมาย ลบ
1	0	1	-1	-1.5		-1.5
2	0	0	0			
3	0	1	-1	-1.5		-1.5
4	0	0	0			
5	0	0	0			
6	0	0	0			
7	0	0	0			
8	0	0	0			
						(-3.0)

ไม่มีค่า T เมื่อ N = 2

จากตารางพบว่า ปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านการใช้เสียงของผู้ป่วยเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันน้อยมากจนไม่สามารถทดสอบทางสถิติได้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดโดยรวมของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะเจ้าหน้าที่ห้องผ่าตัดเอารถนอนหรือรถนั่งมารับผู้ป่วยที่ตึกผู้ป่วยสามัญ

คู่ที่	กลุ่มทดลอง (x)	กลุ่มควบคุม (y)	ผลต่างของคะแนน $d_i = (x-y)$	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย บวก	ลบ
1	1	3	-2	-5.5		-5.5
2	3	2	1	2.5	2.5	
3	1	2	-1	-2.5		-2.5
4	1	5	-4	7.0	7.0	
5	0	0	0			
6	0	2	-2	-5.5		-5.5
7	1	2	-1	-2.5		-2.5
8	2	1	1	2.5	2.5	
					(12.0)	-16.0

T = 3 เมื่อ N = 7 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับการทดสอบหางเดียว

จากตาราง พบว่า ปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดของผู้ป่วยเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าภายหลังให้การพยาบาลที่สอดคล้องกับวิธีการเผชิญภาวะเครียด หรือให้การพยาบาลด้านจิตใจตามปกติ มีผลต่อปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดของผู้ป่วยเด็กทั้งสองกลุ่มในเหตุการณ์ขณะเจ้าหน้าที่ห้องผ่าตัดเอารถนอนหรือรถนั่งมารับผู้ป่วยที่ตึกผู้ป่วยสามัญนั้นไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านท่าทางของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะพยาบาลห้องผ่าตัดจะทำการฉีดยาก่อนผ่าตัดให้แก่ผู้ป่วย

คู่ที่	กลุ่มทดลอง (x)	กลุ่มควบคุม (y)	ผลต่างของคะแนน $d_i = (x-y)$	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย บวก	อันดับตามเครื่องหมาย ลบ
1	3	8	-5.0	-6.0		-6.0
2	5	4	1.0	1.5	1.5	
3	1	4	-3.0	-4.0		-4.0
4	2	8	-6.0	-7.0		-7.0
5	0	3	-3.0	-4.0		-4.0
6	1	4	-3.0	-4.0		-4.0
7	3	3	0			
8	3	2	1	1.5	1.5	
					(3.0)	-25.0

T = 3 เมื่อ N = 7 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับการทดสอบทางเดียว

จากตารางพบว่า ปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านท่าทางของผู้ป่วยกลุ่มทดลองแตกต่างกับกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าภายหลังให้การพยาบาลที่สอดคล้องกับวิธีการเผชิญภาวะเครียด หรือให้การพยาบาลด้านจิตใจตามปกติ ผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านท่าทาง น้อยกว่าผู้ป่วยกลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะพยาบาลห้องผ่าตัดจะทำการฉีดยาก่อนผ่าตัดให้แก่ผู้ป่วย

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านการใช้เสียงของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะพยาบาลห้องผ่าตัดจะทำการฉีดยาก่อนผ่าตัดให้แก่ผู้ป่วย

คู่ที่	กลุ่มทดลอง (x)	กลุ่มควบคุม (y)	ผลต่างของคะแนน $d_i = (x-y)$	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย บวก	อันดับตามเครื่องหมาย ลบ
1	1	0	1.0	1.0	1.0	
2	0	0	0			
3	0	2	-2.0	-2.0		-2.0
4	0	4	-4.0	-3.0		-3.0
5	0	0	0			
6	0	0	0			
7	0	0	0			
8	0	0	0			
					(1.0)	-5.0

ไม่มีค่า T เมื่อ N = 3

จากตารางพบว่า ปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดด้านการใช้เสียงของผู้ป่วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันน้อยมากจนไม่สามารถทดสอบทางสถิติได้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดโดยรวม ของผู้ป่วยเด็กกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะพยาบาลห้องผ่าตัดจะทำการฉีดยาก่อนผ่าตัดให้แก่ผู้ป่วย

คู่ที่	กลุ่มทดลอง (x)	กลุ่มควบคุม (y)	ผลต่างของคะแนน $d_i = (x-y)$	อันดับที่ของความแตกต่าง	อันดับตามเครื่องหมาย บวก	อันดับตามเครื่องหมาย ลบ
1	4	8	-4.0	-5.0		-5.0
2	5	4	1.0	1.5	1.5	
3	1	6	-5.0	-6.0		-6.0
4	2	12	-10.0	-7.0		-7.0
5	0	3	-3.0	-3.5		-3.5
6	1	4	-3.0	-3.5		-3.5
7	3	3	0			
8	3	2	1.0	1.5	1.5	
					(3.0)	-25.0

T = 3 เมื่อ N = 7 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 สำหรับการทดสอบทางเดียว

จากตารางพบว่า ปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดโดยรวมของผู้ป่วยเด็กกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า ภายหลังให้การพยาบาลที่สอดคล้องกับวิธีการเผชิญภาวะเครียด หรือให้การพยาบาลด้านจิตใจตามปกติ ผู้ป่วยกลุ่มทดลองมีปฏิกริยาตอบสนองภาวะเครียดก่อนผ่าตัดโดยรวมนั้นน้อยกว่ากลุ่มควบคุม ในเหตุการณ์ขณะพยาบาลห้องผ่าตัดจะทำการฉีดยาก่อนผ่าตัดให้แก่ผู้ป่วย